

ת"פ 30521/08/16 - מדינת ישראל נגד טמז איסייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 30521-08-16 מדינת ישראל נ' איסייב

לפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת דנה אמיר

הנאשם
טמז איסייב
נגד

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד גבריאלי דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד סנדי ליפשיץ

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של העלבת עובד ציבור על פי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 כמפורט בכתב האישום המתוקן מיום 22.2.17.

על פי כתב האישום, כחודש עובר ליום 4.6.16 רשמו המתלוננים המשמשים כפקחים לנאשם דוח בגין חניה כפולה.

בתאריך 4.6.16 בסמוך לשעה 18:10, ברחוב בן גוריון 91 בבת ים, מילאו המתלוננים את תפקידם כדין. באותן נסיבות ועל רקע היכרותם כמפורט, העליב הנאשם את המתלונן באומרו לו "קוף" ואת המתלוננת באומרו לה: "את קוף ואבא שלך קוף לך תנגבי את התחת". במעשיו אלה העליב הנאשם עובדי ציבור במסגרת מילוי תפקידם כעובדי ציבור.

טיעוני הצדדים:

2. ב"כ המאשימה הפנה לערך החברתי המוגן, הוא פגיעה בסדר הציבורי ובגורמי אכיפת החוק, השפלתם לעיני הציבור ברחוב ובכך גם פגיעה במילוי תפקידם. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה כי אמרתיו של הנאשם נשאו אופי גזעני בהתחשב בעובדה שהמתלונן הוא ממוצא אתיופי. לטעמו המדובר בנסיבות שהן ברף העליון בחומרתן ומתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ב"כ המאשימה הפנה להרשעתו הקודמת של הנאשם והגיש את הרישום הפלילי במ/1.

בסופו של יום ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, מאסר מותנה בנוסף לקנס וזאת תוך הפניה להודאת הנאשם ולקליחת האחריות על ידו. באשר לבקשת הסנגורית לביטול ההרשעה, טען ב"כ המאשימה כי נסיבותיו של המקרה דנן אינן עומדות במבחנים אשר הותוו בהלכה ואף הפנה שוב לאינטרס הציבורי הקיים בהרשעה בעבירה דנן.

3. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שבעבירה זו נקבע לא אחת כי יש לצמצם את הנורמה למקרים חריגים וקיצוניים בלבד ואף טענה כי לפי הנחיית היועץ המשפטי לממשלה יש להגיש כתבי אישום בגין העבירה בריסון ואיפוק.

עוד הפנתה להתנצלותו של הנאשם והוסיפה כי לא בוסס כל קשר לגזענות באמירות שנאמרו על ידו. בהקשר זה הפנתה לכך שבכתב האישום לא נרשם כי המדובר באמירה גזענית ואף לכך שהנאשם השתמש באותן מילים כנגד המתלוננת שאיננה ממוצא אתיופי וגם אותה כינה "קופה", לביסוס טענתה.

ב"כ הנאשם ציינה כי הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם התיישן, שאין לו תיקים נוספים והוא אדם נורמטיבי. בנסיבות אלה עתרה לביטול הרשעתו והשתת התחייבות ולחילופין, ככל שתישאר ההרשעה על כנה, להשתת עונש של מאסר על תנאי בלבד.

דין והכרעה:

4. כידוע משנקבע כי אדם בגיר עבר עבירה יש להרשיעו, כשחריגה מהכלל שמורה למצבים יוצאי דופן. בהתאם להלכה על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים בבואו לבחון בקשה לביטול הרשעה: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. והשני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם [ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997), ע"פ 5985/13 אבן נ' מדינת ישראל (2.4.2014), ע"פ 9893/06 אסנתאלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007) (להלן: "עניין אלון לאופר").

עוד נקבע כי "יש להצביע על נזק קונקרטי ואין להסתפק ב"תרחיש תיאורטי". (רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.2015) ראו עוד רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.1.2015)

5. במקרה דנן, הנאשם לא הצביע על נזק כלשהו, ודאי שלא על נזק קונקרטי וממשי שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו. משהמדובר בתנאים מצטברים, מתייתר הצורך בדיון בשאלה האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים ויתור על הרשעה.

אשר על כן, הבקשה לבטל את הרשעתו של הנאשם - נדחית.

6. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה בכושר ההרתעה של גורמי אכיפת החוק וההגנה שיש לתת לגורמי אכיפת החוק שיבצעו את תפקידם ללא מורא. חשוב לציין שאלמלא מתן הגנה כאמור, ודווקא בשל כך שמדי יום נשמעות כנגד גורמי אכיפת החוק מסוגם של המתלוננים קללות ועלבונות כאלה ואחרים, עלול להיפגע הסדר הציבורי ומנגנון השמירה על מוסדות אכיפת החוק.

הגם שהביטויים בהם השתמש הנאשם מעוררים אי נוחות, יש טעם בדברי הסנגורית לפיהם הנאשם השתמש בביטוי "קוף" גם כנגד המתלוננת שאיננה ממוצא אתיופי, וכן בטענתה לפיה לא נטען בכתב האישום המקורי או המתוקן במסגרת ההסדר כי המדובר באמירות גזעניות.

מתחם הענישה באשר לעבירה של העלבת ציבור בנסיבותיו של המקרה דנן הוא בין רף תחתון של מאסר על תנאי לבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

7. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם: הנאשם יליד שנת 1964 הודה ולקח אחריות על ביצוע העבירה, ואף הביע חרטתו בפני בית המשפט בעת הודאתו בכתב האישום המתוקן, לאחר שזה תוקן באופן מהותי.

אמנם לנאשם הרשעה קודמת שהתיישנה משנת 2004 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2002, אך המדובר כאמור בהרשעה שהתיישנה והיא אף עבירה שאיננה ממין העבירה בה הורשע כעת ולא תיזקף לחובתו.

8. בנסיבות אלה מצאתי כי נכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה ואף לקבל את בקשת הסנגורית להימנע מהשתתפות קנס או התחייבות ולהסתפק במאסר מותנה בלבד.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם מאסר על תנאי למשך חודשיים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, במעמד הצדדים.